

af Loven var, at den Sag dermed maatte være lagt i et fast Leje. Imidlertid har de konservative Partier ikke ment at være forpligtet til at vedstaa den Ordning, der blev truffet i 1924. Han gjorde ligeledes opmærksom paa, at han haabede, at det i det kommende Udvalg skulde lykkes at faa Lovforslaget ændret saaledes, at det ikke fik det Udseende, som var tilsigtet ved Fremsettelsen. Det har imidlertid været ganske umuligt i Udvalget at komme ind paa en Realitetsforhandling med de konservative Partier, og det kan heller ikke nægtes, at Resultatet af Forhandlingerne er blevet, at Lovforslaget, som det nu foreligger, med de Ændringer, som vi skal tage Bestemmelse om i Dag, er betydeligt ringere end det, der forelaa fra Ministeren.

Begrundelsen for Fremsettelsen af Lovforslaget var, at der skulde ske Nedsættelse af Udgifterne her som paa andre Omraader, for at man kunde skaffe Beparelser for Stat og Kommune. Men det kan ikke nægtes, at Lovforslaget med det Udseende, det nu faar, ogsaa har et andet Formaal, og det er sikkert det, man har stræbt efter, nemlig at Loven kunde komme til at virke overfor Arbejderne i den Lønpolitik, de fører, at den af Arbejdsgiverne kunde benyttes i den Politik, de fører for at trykke Arbejdernes Lønninger ned.

Under Forhandlingerne i Udvalget har vi fra Arbejdsløshedskassernes Repræsentanter modtaget en Deputation, som overrakte Udvalget en Resolution, som var vedtaget paa Arbejdsløshedskassernes samlede Hovedbestyrelsesmøde. Denne Deputation var anmeldt for Udvalget, men den fik først Foretræde for Udvalget, efter at man flere Dage i Forvejen havde læst i den konservative Presse, at nu havde Venstre og de Konservative sluttet Forlig om Arbejdsløshedsloven, til Trods for at denne Deputation var anmeldt og ønskede at gøre Rede for Arbejdsløshedskassernes Stilling. De to konservative Partier havde saa travlt med at faa Forliget afsluttet, at man end ikke kunde afvente, at denne Deputation fremsatte sine Synspunkter overfor Udvalget.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der foreligger, skal jeg vedrørende Arbejdsløshedsanvisningen gøre opmærksom paa, at det her i sidste Øjeblik er lykkedes at naa til Enighed mellem alle fire Partier, idet ogsaa vi har været enige i, at der kunde ske Beparelser vedrørende Centralarbejdsanvisningen. Vi har tiltraadt Ændringsforslagene vedrørende Arbejdsanvisningen, og Indstillingen fra Udvalget fremtræder

saaledes som en enstemmig Indstilling for disse Punkters Vedkommende. Med Hensyn til det lille Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nævnte, nemlig Ændringsforslag Nr. 6 til § 4, har jeg haft den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der har stillet Ændringsforslaget, ikke ønskede at opretholde det, for saa vidt de fire Partier ikke var enige, saa jeg gaar ud fra, at det beror paa en Fejltagelse, at det overhovedet endnu foreligger, og at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sikkert vil trække det tilbage, idet det var hans Motivering, at han ønskede Enighed derom, saa at han, naar der ikke kunde blive Enighed, frafaldt det.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsforsikringen har man under Nr. 10 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at „Lønarbejdere, der tilhører forskellige Fag, har Ret til at slutte sig sammen i en Landskasse, der ligestilles med Arbejdsløshedskasserne“. Der er for mig ingen Tvivl om, at denne Ændring ene og alene er sat ind for at aabne Mulighed for Kristeligt dansk Fællesforbund til at faa en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse, den kan ikke have andet Formaal. Men der har dog altid været Enighed om, at det, det gjaldt om, var at bevare indenfor Kasserne baade de daarligere og de bedst stillede af Arbejderne, for at de bedst stillede Arbejdere gennem deres Kontingent kunde være med til at yde Bidrag til de daarligst stillede. F. Eks. har det været af Værdi at have Stats- og Kommunearbejdere indenfor Kasserne — de er jo fast ansatte og har derfor kun meget ringe Udsigt til at blive arbejdsløse eller til at skulle have Understøttelse —, de er derigennem med til at understøtte de daarligere stillede. Denne Ændring aabner imidlertid Mulighed for, at alle disse forskellige bedre stillede Arbejdere, som har i hvert Fald meget ringe Udsigt til at blive arbejdsløse, nu kan slutte sig sammen i en Landskasse, faa denne statsanerkendt og derved faa en Arbejdsløshedskasse med et meget ringe Kontingent. Jeg henstiller derfor til Fler-tallet at frafalde denne Bestemmelse, for det kan dog ikke være af saa stor Værdi, om Kristeligt dansk Fællesforbund faar statsanerkendt sin Arbejdsløshedskasse, som det er at bevare Enheden indenfor Arbejdsløshedskasserne, saaledes at de bedre stillede gennem deres Kontingent er med til at understøtte de daarligere stillede.

Det næste Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 12, er stillet til § 10 og lyder saaledes: Til Stykke 1 føjes: „Dog kan faglige